

300
NORDISKA FOLKVISOR

HARMONISKT BEHANDLADE

FÖR EN RÖST

OCH

PIANO-FORTE

AF

J. N. AHLSTRÖM.

STOCKHOLM
F. C. ASKERBERGS FÖRLAG.

Pris: 3 Kronor.

300

NORDISKA FOLKVISOR.

300

NORDISKA FOLKVISOR

HARMONISKT BEHANDLADE

FÖR EN RÖST

OCH

PIANO-FORTE

AF

J. N. AHLSTRÖM.

STOCKHOLM

F. C. ASKERBERGS FÖRLAG.

FÖRTECKNING ÖFVER FOLKVISORNA.

1. Jag tror jag får börja öfverge att sörja.
2. När jag var ett litet barn begrafde de min far.
3. Om dagen i mitt arbete.
4. Om Michaelidagen, som faller in i år.
5. Stolts Ingeborg hon var den fagraste mö.
6. Det står ett ljus i Österland.
7. Stolts Margaretha sitter i högan lofts bur.
8. Och Konungsson han gångar sig till jungfruns bur.
9. Får du en vän, som dig har kär.
10. I min ungdom det gladdde mig att sjunga.
11. Jag gick mig ut en aftonstund.
12. Och Riddaren han talte till unga Hillevi.
13. Jag föddes hit till verlden.
14. Flickan gick på ängen och räfsade hö.
15. En gång i bredd med mig.
16. Hör du sparfver lilla.
17. Så ödsligt molnen på himlen gå.
18. Jag ser uppå dina ögon.
19. Det var en gång en jungfru.
20. Det bodde en bonde vid sjöastrand.
21. Ack Wermeland! du sköna, du härliga land.
22. Två vänner de gör ett par.
23. Svänger jag hammarn i djupaste schakt.
24. Jag unnar dig ändå allt godt.
25. I Nora socken och Backetorps by.
26. Och jungfrun hon skulle sig till ottesången gå.
27. Om alla berg och dalar de voro utaf gull.
28. Och mins du hvad du lofvade.
29. Och flickornas kärlek och ängarne grön.
30. Och inte vill jag sörja och sörja ändå.
31. Du trolösa flicka, du har en fager kind.
32. Min Pelle han är mig så ståtelig.
33. Allt under himmelens fäste.
34. Hvad jag har lofva' det skall jag hålla.
35. Glädjens blomster i jordens mull.
36. J sägen mig, Walborg, min ädela ros.
37. Om sommaren sköna, när marken hon gläds.
38. Den första gång i verlden jag dina ögon såg.
39. En visa vill jag sjunga fast tåren qväljer mig.
40. Och hör du, unga Dora, vill du gifta dig.
41. Grannars mora talte dessa o'la.
42. Djupt i hafvet på demantehällen.
43. Du gamla, du friska, du fjällhöga Nord.
44. Det bodde sju röfvere allt uppå en skog.
45. Jungfrun hon gångar sig i rosendelund.
46. Hillebrand tjente på Konungens gård.
47. Herr Hillebrand han talte till sin moder så.
48. Hertigen tjente på Konungens gård.
49. Och liten Carin tjente på unga Kungens gård.
50. Kristallen den fina, som solen månd' skina.
51. Sjömännerna de kasta sina åror till att ro.
52. Sist när på ljufvig blomsterplan.
53. De rosor och de blader de göra mig så glader.
54. Det bodde en Konung allt uppå en ö.
55. Som stjernan uppå himmelen så klar.
56. Och när som flickorna de gifta sej.
57. Hvar har du varit så länge, du Sven i Rosengård.
58. Det var två såta vänner.
59. Och jungfrun hon gick till sjöastrand.
60. Liten Kjerstin och hennes moder.

61. Liten flicka ståndar uppå golfvet.
62. Det gingo två jungfrur på vägen der fram.
63. Ack hör du, lilla vännen, så säj.
64. Ack hvar skall i villande verlden jag finna.
65. Jag önskar all verlden och kloster vore bränd.
66. Det var en söndagsafton.
67. Vi klaghe thet alle för herrar och välde.
68. Svinaherden han satt uppå tufvan och sang.
69. Lill' Tofva hon tjente på Konungens gård.
70. Så tager jag min bössa och så min lilla hund.
71. De voro två ädla Konungabarn.
72. När jag dansa' så tog jag kyssen åv'a.
73. Hanar och hönor och kycklingar små.
74. Allt när såsom jag var en yngling.
75. Jag har en vän, ja, om han lefver.
76. En hednisk Konungsdotter båld.
77. Af hjertat jag dig älskar.
78. Det voro två gossar, de lade ett rå'.
79. Alls ingen flicka lastar jag.
80. Sven Svanevit rider sig den vägen fram.
81. Du har sörgit nu igen.
82. Fröken Adelin hon gångar sig.
83. Jag seglade långt ut på sjön.
84. Höga himmelen vet hvad som händer.
85. En krigsman så båld och en fröken så grann.
86. Kung Göstaf rider till Dalarne.
87. Kung Birger han var en herre så båld.
88. Det var en gång en riddare, en riddares son.
89. Det suto två kämpar i nordanfjäll.
90. Vi ska' ställa till en roligere dans.
91. Och jungfrun gick sig åt ängen.
92. Och jungfrun hon gick för sin moder att stå.
93. Det bodde sju röfvere vid sjögestrand.
94. Skulle jag gå sta å fria.
95. Och ungersven talte till kärestan sin.
96. Nu hafva jag sett det jag aldrig förr såg.
97. Det bodde en Konung allt uti Engeland.
98. Och lilla Lena stod på Källebro.
99. Skön Anna hon går till sjöstrand.
100. Och det var Riddar Tynne.
101. Herr Peder och liten Kerstin.
102. Det var en gång en riddare.
103. Lill' Karin stod i buren och mol.
104. Du stig nu så vackert till sadel och häst.
105. Det bodde en Grefve vid Elfvabolid.
106. Christ gif' jag hade vatten en villande flod.
107. Min fader och min moder de hafva lidit nöd.
108. Tänker du att jag förlorader är.
109. Och kära mina hofmän, I stillen edert lag.
110. Jord och himmel jag glömmer natt och dag.
111. Det var skön Rosamo.
112. Satt i sin sal Niords bedröfvade maka.
113. Kong Tidrick sitter på Berttingsborgh.
114. Det sitter en dufva på liljoneqvist.
115. Så vidt som stjernehalvvet glänser.
116. Ramunder han vore sig en bättre man.
117. Och Drottningen ville sina tärnor lära.
118. Herr Herrman fäste Fru Margretha.
119. Stolts Karin hon körde sin hjord i grön äng.
120. Magdalena går åt källeflod.
121. Magdalena stod i grönan lund.
122. Herr Olof han sadla sin gångare grå.
123. Herr Magnus han sadlar sin gångare grå.
124. Hilla lilla sitter i kammaren sin.
125. Herr Äster han rider sig der söder under ö.
126. Och Konungen talte till hofmännen två.
127. Per Tyrsons döttrar i Vänge.
128. Hvar har du varit så länge, dotter, liten kind.
129. Herr Olof red sig till Borgareled.
130. Herr Peder han rider allt in på sin gård.
131. Det var så tidigt en söndagsmorgon.
132. Knut Huling han tullar sin' fä' öfver bro.
133. Herr Olof red sig ut om en otta.
134. Drottning Damma hon ligger i Rimstad sjuk.
135. Var jag mig en liten dräng.
136. Och Marstrand går på gården.
137. Herr Peder han for sig söder under ö.
138. Ungersven han går och leker på gården.
139. Ante'n sörjen I sadel eller sörjen I häst.
140. Liten Kerstin hon sitter i buren och gråter.
141. Och Riddaren gick i brudsalen in.
142. Så liten jag var jag miste min mor.
143. Lilla Väna sent och tida.
144. Och kärlek är en dröm.
145. Gick jag mig uti lunden gröna.
146. Stallbroder talte till stallbroder sin.
147. Fogel du lilla, fast du är arm.
148. Liten vallpiga hon tullade vall.

149. Och Konungen ståndar i högans lofts bur.
 150. Konungen han vaknade, i högans loft låg.
 151. Inga lilla ståndar i qvarnen och mal.
 152. Hertig Apelbrand rider på Lena lillas gård.
 153. Jungfrun hon skulle sig till vakerstugan gå.
 154. Hertig Hillebrand han rider på rika Grefvens gård.
 155. Och träden de löfvas och marken är grön.
 156. God morgon, god morgon, svärfader!
 157. Och jungfrun hon gångar i rosens lund.
 158. Hände det sig en helgedagsqväll.
 159. Rosilia sitter i kammaren sin.
 160. Herr Rymer han rider på jungfruens gård.
 161. Marbon tilia si visa qvä'r, sa'n.
 162. Brun han rider sig till jungfruns gård.
 163. Jag var mig så liten, jag miste min mor.
 164. Lindormen rinner sig åt farstugan in.
 165. Trindskallar ä' vi allihopa.
 166. Gossen min bor i Alunda by.
 167. Om jag hade vingar, inom några timmar.
 168. Till Österland vill jag fara.
 169. Men jag vill eder säga om Burmans växte länge.
 170. Herr lagman rider i Stolts Inga lillas gård.
 171. Vallevan han seglar så sent om en qväll.
 172. Och hör I skön jungfru hvad jag er säga må.
 173. Och ungersvän och jungfrun de talades vid.
 174. Mandom, mod och morske män.
 175. Herr Oler han kom från Tyskland hem.
 176. Herr Hillebrand han rider på Lena lillas gård.
 177. Herr riddaren han rider sig till jungfruns gård.
 178. Tu lu, sofver han än?
 179. Lilla Carl, sof sött i frid.
 180. Liten Kerstin gångar i stallet in.
 181. Liten Kerstin hon går sig åt stallet in.
 182. Rosa lilla talte till sin broder så.
 183. Rosa lilla tjente på Konungens gård.
 184. Rosea lilla tjente på Konungens gård.
 185. De lekte guldtafvel vid bredan bord.
 186. De legde guldtavel ved bredden bord.
 187. Liten Kerstin hon låter sig kläder tillskära.
 188. Och Konungen och Drottningen de suto öfverbord.
189. Fru Sofia hon gick sig för Konungen att stå.
 190. Stolts Botelid hon rider på Konungens gård.
 191. Stolts Margaretha hade en fader så rik.
 192. Och jungfrun hon går sig åt ottesång.
 193. Det var den unga herr Peder. (a).
 194. Det var den unga herr Peder. (b).
 195. Jungfrun satt i högans loft.
 196. Riddar Olle rider sig allt söder under ö.
 197. Stige lilla gångar sig åt malemosten.
 198. Herr Helmer han rider i rosenslund.
 199. Lilla Lisa och hennes moder de suto i sin sal.
 200. Herr Tune han var en så viser man.
 201. Herr Ulfver han var en riddareman.
 202. Det bodde en herre i Widinge stad.
 203. Och Konungen red sig söder under ö.
 204. I väfve silke och I spinne gull.
 205. Det voro de Konungadöttrar två.
 206. Herr Malmsten han drömde en dröm.
 207. Se go' afton och go' qväll, min utvaldaste vän.
 208. Och Karin lilla stod i qvarnhus och mol.
 209. Liten Peder han tjena i Kungens gård.
 210. Det ligger ett slott i Österrik.
 211. Jag vet väl hvar, som står ett slott.
 212. Det sitter en dufva på liljeqvist. (*Norsk*).
 213. Eja mitt hjerta rätt innerlig sig fröjdar.
 214. Förblindade verld, hvart rasar din flärd.
 215. Vandringsmannen styrer löppet.
 216. Goder afton, goder afton, båd' qvinna och man.
 217. Guds son är född i Bethlehem på denna dag.
 218. Marsch bussar gå på uti Herrans namn.
 219. Kung Fredrik i Danmark han satt på sin stol.
 220. Herr Tyreses döttrar i Vänge.
 221. Fröken Adelin hon gångar sig (*variant*).
 222. Herren båld han sadlar sin gångare grå.
 223. Habor kung och Sivar kung.
 224. Herr Carl han gick för sin fostermor in.
 225. Herr Peder han drömde en dröm om en natt.
 226. Och Necken han gångar på snöhvitan sand.
 227. Staffan var en stalledräng.
 228. I verlden medan vi lefve.
 229. Skammel han bodde på Tjindhöen.
 230. Och Skammen han bodde på Tidö.
 231. The voro sju och sjuttie tjugu.
 232. Det var unger Ulff från jern.

233. Det var Grefve herr Guncelin.
 234. Herr Samsing han tjänar i Konungens gård.
 235. Stolts Signa lilla ståndar i höga lofts sval.
 236. Och det var jungfru Gunnela.
 237. Och riddaren han rider sig till jungfruns gård.
 238. Och Konungen och Drottningen de skulle till nidingen.
 239. Och jungfrun hon gångar sig till sjögestrand.
 240. Hvad skall frun till lifvet ha.
 241. Det ligger ett slott i Österrike (*variant*).
 242. Skön jungfrun satt i högan loft.
 243. Lef väl, så vill jag säja.
 244. Den vesle guten oppaa bakken.
 245. Lilla gossen på kyrkbacken.
 246. Der stodo tre små barn på grafven och gret.
 247. Det var en gång en sten.
 248. Den tiden jag var liten och inte kunde gå.
 249. Christ gifve jag var der, som sola rinner opp.
 250. Inga rikedomar har jag fått.
 251. Och kattän låg på sängen sjuk.
 252. En visa vill jag sjunga. (a)
 253. En visa vill jag sjunga. (b)
 254. Fast Ola nu här ibland storfolket ä'.
 255. Förlåt jag stiar så dristi på.
 256. Herr Olaf han tjener i Kongens gaard.
 257. Det bodde en fru allt söder under ö. (a)
 258. Och jungfrun hon satte sig på tufvan ned.
 259. Och Konungen och Drottningen de suto till bords.
 260. Herr Håkan sadlade gångaren grå.
 261. Det bodde en fru allt bredvid en å.
 262. Och Thore han talte till systeren sin.
 263. Herr Peder han for sig åt Visingens ö.
 264. Och Konungens dotter hade födt ett barn.
 265. Konungen talte till småvenner två.
 266. Och Inga lilla ståndar vid tunga qvarn.
267. Det bodde en fru allt söder under ö. (b)
 268. Och Hilla lilla sitter i högan loft.
 269. Brådt gick ett bud för Konungen in.
 270. Liten Kerstin hon går för sin moder att stå.
 271. Herr Peder han ligger sjuk allt under en ö.
 272. Jungfrun hon gångar sig för sin moder att stå.
 273. Ola Adelin han tjente uppå konungens gård.
 274. Tafvel och hans unga mö.
 275. Falkvard han tjente i konungens gård.
 276. Hvarfrån kom du, glade sonen min?
 277. Hvar har du va't så länge, lilla dotter kind.
 278. Liten Kerstin kom från ledingen hem.
 279. Det bodde en Grefve vid en å,
 280. Hvar hafver herr Pilegrim gästat i natt?
 281. Före rider bruden, liten och ung.
 282. Det bodde sju röfvere uppå en skog. (*Norsk*).
 283. Herr Peder han for sig ut att mäta.
 284. Han Ole han tjente på konungens gård.
 285. Jag vill ingen spelman ha.
 286. Kung Daniel han rider till Nettas gård.
 287. Och jungfrun satt i buren, hon ängslas i sitt sinn.
 288. Och ungersven och jungfrun ute på ö.
 289. Och Hilla lilla sitter i buren sin.
 290. Herr Walborg han går sig åt sjöstrand.
 291. Jungfrun hon bad sin moder om lof.
 292. Signa lilla tjente i Konungens gård.
 293. Husk op i ring, Ola guten min.
 294. Min styfmoder är blifven på mig så vred.
 295. Kan jag nu slätt inte din sköna dotter få.
 296. Lagman han rider sig under en ö.
 297. Hvem skall denna vimpelen hafva.
 298. Så vilje vi dricka Ravel Barkares skål.
 299. Om alla dessa bergen de voro af guld.
 300. Farväl I barndomsminnen ur sagans under-verld.

N:o 1. Friare-Visa.

Allegretto.

Vestmanland och Dalarna

Jag tror jag får bör - ja öf - ver - ge att sör - ja, fast he - la verl - den

The first system of the musical score consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is written in a treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 3/4 time signature. The piano accompaniment is written in a bass clef with the same key signature and time signature. The lyrics are written below the vocal line.

står mig emot; fast - än en flic - ka gjorde min o - lyc - ka, der - för är jag vid godt

The second system continues the musical score. The vocal line and piano accompaniment follow the same notation as the first system. The lyrics are written below the vocal line.

mod. Fägringen den du bär på din kropp, den lif - var he - la kär - le - ken opp.

The third system continues the musical score. The vocal line and piano accompaniment follow the same notation as the first system. The lyrics are written below the vocal line.

Ö - - go - nen di - na, tåc - - ka och fi - na, Föt - ter - na gå i dans.

The fourth system concludes the musical score. The vocal line and piano accompaniment follow the same notation as the first system. The lyrics are written below the vocal line.

N:o 2. Den öfvergifna.

Andante.

När jag var ett li-tet barn be-graf-de de min far In-te var jag

gammal när de jor-da-de min mor; Hvi skulle jag in-te sör - - ja?

N:o 3.

Andante.

Om da-gen i mitt ar-be-te är du ut-i mitt sinn' Om nat-ten

då jag sof-ver, är du ut-i min dröm. Om morgon då jag vaknar, hvem

sak-nar jag väl då? Jag sak-nar en-da vännen, som är långt här-i - från.

N:o 4.

Andante.

Om Micha-e-li - dagen, som faller in i år, tän-ker jag till att re-sa här-i-

från, Men ingen hafver jag, som sörjer mig än-då, Ej hel-ler så faller jag en tår.

N:o 5. Ängsö-Visan.

Maestoso.

Stolts In-geborg hon var den fa-gra-ste mö, Som nånsin gif-vit Rid-da-re

plå - gor. Hon uppföd-des hos sin frände på en ö, På Ängsö vid Mä-larens

vå - - gor. Till Hofva är stolt, men Ängsön har tu-sen-de nö-jen.

N:o 6.

*Allegretto.**Uppt. i Vestergöhl. af Ahlström.*

Det står ett ljus i Ö-sterland, Det ly-ser som en stjerna. Jag
Det är så likt min lil-la vän, Den vän jag ser så ger-na.

tror den vän den lefver än, Den tänder upp sitt ljus i-gen, e-mellan så - ta vänner.

N:o 7. Herr Heimer och Margaretha.

*Andante.**Uppt. i Vestmanl. af Ahlström.*

Stolts Margaretha sit-ter i hö-ganlofts bur, Herr Hei-mers gyl-le-ne

gin-go. Stolts A-de-lin hon gif-ver ett så yn-ke-ligt ljud, Hon

vill dem bå-da åt - skil-ja, Ty kär-le-ken då-rar så mången.

N:o 8. Klampen.

Allegretto.

Och Ko-nungs-son han gån-gar sig till Jung-fruns bur, Och

Ko-nungsson han gån-gar sig till Jungfruns bur, Der stån-dar han en

stund på lur, Der stån-dar han en stund på lur.

N:o 9. Varning.

Andante.

Får du en vän, som dig har kär, var ho-nom huld, var ho-nom när

in-till din död, i lust och i nöd, var lil-la vän-nen tro-gen!

ritard.

Sor-gen är svår, kär-le-ken rår, ly - ser i mör-ka sko-gen, Ja

a tempo

får du en vän, som dig har kär, var lil - la vän-nen tro - gen!

N:o 10.*Andante.*

I min ung-dom det glad-de mig att sjun - - - ga, Fast-än

sor - gen till hjer - tat mig gick. För de gam - la, för blom-strande

un - ga, Mest för vän - nen, den jag ha - de kär.

N:o 11.

Andante con moto.

Jag gick mig ut en af-tonstund, jag gick mig ner till stranden.
Der möt-te mig en flic-ka ung, jag räck-te hen-ne han-den:

Du flicka huld, hvar ska' vi bo, Hvar ska' vi bo på denna jord, På dessa jorde-landen?

N:o 12. Ung Hillevi.

Andante.

Och Rid-da-ren han tal - - te till un-ga Hil-le - vi:

Hur län - ge vill du vän - ta, om jag bort-re - ser nu? Hur

län - ge vill du vän-ta, om jag bortre-ser nu i-bland ro - sor?

N:o 13.

Andante.

Jag föd - des hit till verl - - - den långt bort i mör - kan

skog, Jag fin-ner in-gen tro-gen vän allt se'n jag mi-ste

mor. Det var den bä - sta vän som verl-den gaf mig.

N:o 14.

Andante.

Flickan gick på än-gen och räf-sa - de hö; Gossen han sa - de: »för

dig vill jag dö». Och det log hon åt, ja, ja, ja, Och det log hon åt.

N:o 15.

Allegretto moderato.

En gång i bredd med mig presten skall fråga dig om du vill haf-va din utval-da vän.

Om du då sviker mig, lik mycket gör det mig, nog får jag den igen, som älskar mig.

N:o 16. Sparfvens visa.

Andante.

Hör du sparfver lil-la, far du in-te il-la när som vintern blir så sträng och kall?
U-tan mycken mö-da lär du dig ej föda, som är nästan minst bland fog-lar all.

rit.
Kan du, fogel nätta, mig helt kort berätta från det allra-första minsta med det största?

a tempo
Säg, om dig be-ha-gar, om din lefnads-da-gar, i-från bör-jan till din lefnads slut.

N:o 17. Orsa-Polska.

Allegretto.

Så ödsligt mol-nen på himlen gå, och månan mellan dem ly-ser, Mång'
De gamla sa-gor jag tänker på, om gäster nattmörkret hy-ser.

vålnad tycker jag stilla sväfva, der skogens tärnor sin bruddrägt väfva, på mossig sten.

N:o 18.

Andante.

Jag ser up-på di-na ö-gon att du har en an-nan kär, Der-för

kä-ra lil-la vännen säg mig hvem det är. Och när som jag är dö-der och

lag-der up-på bår, Skänk då min trog-na kär-lek en sak-na-dens tår.

N:o 19. Jungfrun i det gröna.

Andante,

Det var en gång en jung - fru, hon satt i ro - sen - gård. De

ro - sor - na hon ha - de jemt så kä - - ra. Och hvar - je li - tet blomsterstånd hon

tog ut - i sin vård; Ty städs hon vil - le fri - ska kransar bä - - ra.

N:o 20. Den underbara harpan.

Andante.

Det bod - de en bon - de vid sjö - - a - strand, Ungt är mitt lif.

Och tvän - ne dött - rar ha - de han. Vål - ler mig den tun - ga.

N:o 21. Vermelands-Visa.

Andante.

Ack Vermeland, du skö-na, du herr-li-ga land, Du kro-na för Sve-a ri-kes

län-der. — Och komme jag än midt i det för-lof - va - de land, Till Vermland jag

än-då åter - vänder. Ja, der vill jag lef-va, ja, der vill jag dö, Och engång ifrån

Vermland jag ta-ger mig en mö, Så vet jag att al-drig jag mig ång-rar.

N:o 22.

Andante.

Två vänner de gör ett par; Tre vänner gör en långan rad.

Fy-ra gör ett kast, åt-ta gör ett lass, titta in-te på mej, Du kan in-te få mej,

Tro mej visst hvad jag sä-ger dej — för tror du mej, så be - drar du dej.

N:o 23. Gruf-Sång.

Andante con moto.

lento

a tempo

Svän-ger jag hammarn i dju - pa - ste schackt, nat-ten blott ser mi-na

tan - - kar. Men af den malm, som i da-gen jag bragt ned i-från

lento

a tempo

gruf-vor-nas dju-pa-ste schackt smi-der dock hop-pet sitt an - - - kar.

N:o 24.

Andante.

Jag un-nar dig än - då allt godt, o ljuf-va en-gel fin, Fast

du i - från mig haf-ver gått är du i hå-gen min. Så tac-kar jag för

kär-le - ken jag nju-tit har af dig min vän, från den-na dag och tid.

N:o 25.

*Andante.**Uppt. i Vestmanland af Ahlström.*

I No - ra soc-ken och Bac-ke-torps by, ett bröllop red-des till.

En En - ke-man af säm-re stånd brud-gum-me skul-le bli.

N:o 26. Den bergtagna.

*Allegretto.**Vestergötland och Vermland.*

Och jungfrun hon skul-le sig till ot-te-sån-gen gå.

piu lento *a tempo*

Ti - den görs mig lång. Så gick hon den vä - gen åt

hö - ga ber-get låg; Men jag vet att sor-gen är tung.

N:o 27. Vedergällningen.

Andante.

Om al-la berg och da-lar de vo-ro ut-af gull, Allt vatten vore vändt ut-i

vin, Alltsammans ville jag vå-ga för din skull, Du som är allra-kä-rasten min.

N:o 28.

Andante.

Och mins du hvad du lof-va-de, och mins du hvad du sa - de, Och

när som du var up-på ditt a-der-ton-de år? Du lof-va-de du

al-drig skul-le svi - - ka; Och li - ka-fullt så bju'r du till att

mf gö - ra det än - då, Du lof-va - de du *cresc.* al-drig skul-le *f* svi-

pp ka; Och li - ka-fullt så bju'r du till att gö - ra det än - då.

N:o 29.

Andante con moto.

Och flic-kor-nas kär-lek och än-gar-na grön', De pry-da he-la

jor - den så skön. Och flic - kor-nas kär - lek och än-gar-na grön', De

pry-da he-la jor - den så skön. Då stod de fal-ska tär - nor och

la-de der-om råd, att det ban - det skull' al - - drig slå in.

N:o 30.

Allegretto non troppo.

Och in-te vill jag sör-ja och sör-ja än-då; Han kommer väl i-gen om ett

är el-ler två, när lil-jor-na de blomstra i mar-ken. Han kommer väl i

gen, min hjertans lil-la vän, För kär-le-ken slu-tar så se - - - na.

N:o 31. Flickornas trohet.

Moderato.

Du tro-lö-sa flicka, du har en fager kind, men du har ock ett o-stadigt sinn'.

Ditt sinne vill jag likna vid en blåsan-de vind, som far he-la verlden om-kring.

N:o 32.

Andante.

Min Pel-le han är mig så stå-te-lig, Som en lind på den grönskande
Och der-till så trogen och hjer-te-lig, Och på kö-pet en hur-ti-ger

äng,
dräng; Men mor-mor hon tänk-te båd' si och så, hå hå!

p

N:o 33.

Andante.

Gottland.

Allt un - der him-me-lens fä - - ste, der sit - ta stjernor

ritard. *a tempo*

små. Allt un - der himmelens fä - - ste, der sit - ta stjernor

små. Den vän-nen som jag äl - - skat, den kan jag al - drig

pp *più lento*

fä. Oh _____ !

N:o 34.

Allegretto.

Söder-Törn.

Hvad jag har lofva', det skall jag hålla: Att al-drig nånsin älska mer än — tre;

Och en för ro skull, och en för nöd skull, Den tredje, den skall bli min lilla vän.

N:o 35.

Andante.

Upland.

p Glädjens blomster i jordens mull ack visst al-drig gro, *mf* Men der of-van för Kär-lek sjelf ju för-såt-lig är, för ditt hjertas ro.

hopp och tro blomstra de e-vigt fri-ska; Hör du ej hur an-dar ljuft om dem till

pp più lento hjertat hviska? Hör du ej hur an-dar ljuft om dem till hjer-tat hvi-ska?

N:o 36. Axel och Walborg.

*Andante.**Bohuslän.**cresc.*

p

I sä - gen mig, Walborg, min ä - de - la ros, me - dan
Hvad råd vi nu kun - na upp - fin - na oss, att

f

vi ä - ro e - na här - in - ne: Men lyckan hon vänder sig of - ta om.
sor - gen vår må för - svin - na.

N:o 37. Dal-Visa.

Moderato.

Om som - ma - ren skö - na, när mar - ken hon gläds, vid Da - la två
Från Tu - na å strand till Gag - ne - mäns näs så fa - gert det

elf - vor - na vi - - da, Gud gläd - je och styrke de män som der bo, Gud
då är att ri - - da.

glädje och styrke de män som der bo, vid elfvom, på berg och i da - lom!

N:o 38.

Andante.

Gottland.

p

Den för-sta gång i ver-len jag di-na ö-gon såg, mitt
Jag tänk-te då att dig jag till min kun-de få, att

poco a

hjer-ta af kär-lek mån-de brin-na;   Då slup-pe
jag   din vil-ja kun-de vin-na.   Min kär-lek den

poco accelerando

jag all ängs-lan hos mig,   förr än till den si-ste-na
vänder sig al--drig från dig

tim - - - man, när vi med dö-den mån-de skil - - - jas.

N:o 39.

Andante.

Vestmanland. Uppt. af Hiller.

En vi-sa vill jag sjunga, fast tå-ren qväljer mig. Allt om den raska

drängen, som dog så ha-ste-lig, som dog så ha-ste-lig, som dog så haste-lig.

N:o 40.

Andante.

Uppt. i Vestmanland af Ahlström.

Och hör du un - ga Do - ra, vill du gif - ta dig i år? I

år är' de åt - ta å - ren gång - na för - bi ut - i ro - - sor.

N:o 41.

Allegretto.

Ur Runa.

Grannas mo-ra tal-te des-sa o-la: »Om jag ha-de mi' Jo-han-na gift;
Hej, med Sa-ra är det in-gen fa-ra, För ho' är så grufligt kry och sipp.

Än gör hon så här, än gör hon så der, Gröm-ma gossar-na de se der-på.»

N:o 42. Neckens Polska.

*Andante.**Vestergötland. Ord af A. Afzelius.*

Djupt i haf-vet, på de-man-te-häl-len, Nec-ken hvi-lar i
Nat-tens tår-nor spån-na mör-ka pel-len öf-ver skog, öf-ver

grö-nan sal. Qväl-len herr-lig står i svar-tan hög-tids-skrud,
berg och dal.

när och fjerran ej en susning, in-tet ljud, stör det lugn öf-ver nejden rår, när

hafvets drott ur gyllne borgen går, när hafvets drott ur gyll-ne bor-gen går.

N:o 43.

*Andante.**Norrland. Ord af Dybeck.*

Du gam-la, du fri-ska, Du fjell-hö-ga Nord, Du

ty - sta, du gläd - je - ri - ka skö - - na! Jag hål - sar dig vä - na - ste

land up - på jord, Din sol, din himmel, di - na äng - der grö - - na.

N:o 44. De sju Röfrarne.

Maestoso.

Ängsön. Upptecknad af Hiller.

Det bod - de sju röf - va - re allt up - på en skog, E-

mel - lan sju ko - nun - ga - ri - ken. De stu - lo bort en jung - fru allt

me - dan hon var ung, För guld och för ä - de - li - na ste - nar.

N:o 45. Varulfven.

Vestergötland. Upptecknad af Ahlström.

Jungfrun hon går sig i ro - sen - de - lund; Lin - den har

blom - mor ut - i lun - - - den, Så mö - ter hon en ulf i

sam - ma stund, Ty hon var i vil - da sko - gen kom - - - men.

N:o 46. Hillebrand.

Moderato.

Vestergötland.

Hil - le - brand tjen - te på ko - nungens gård, ut - i lun - den, och der tjen - te

han ut - i femton run - da år För den han had' tro - lof - vat i sin ungdom.

N:o 47. Hafsfrun.

Andante con moto.

Vestergötland.

mf

Herr Hil-le-brand han tal-te till sin mo-der så:

f *p* *f*

Blåser kallt, kallt vä-der i-från sjön. Och ha-de ic-ke jag en

p

sy-ster, så båld? Blå-ser kallt, kallt vä-der i-från sjön.

N:o 48. Hertig Henrik.

Andante.

Vestmanland.

Her-tigen tjente på konungens gård, Sadel ut-af malmo-ste-nar; Och

pp *pp*

der var han väl stallerdräng åt få-larne små. Det rinner i sil-ke-strän-gar.

N:o 49. Liten Karin.

Andante.

p

Och li-ten Karin tjen-te På un-ga kungens gård, Och li-ten Ka-rin
tjen-te på un-ga kungens gård; Hon ly-ste som en stjerna bland al-la tär-nor
små. Hon ly-ste som en stjer-na bland al-la tär-nor små.

N:o 50.

Allegretto.

Kri--stallen den fi-na, som so-len månd' ski-na, som stjer-norna
Jag känner en flic-ka i dygden den fi-na, en flic-ka i
blänka i skyn. den-na här byn. Min vän, min vän och äl-skogsblomma, o, att vi

N:o 52. Malcolm Sinclair.

*Andante.*Melodien lär vara komponerad af Lulli,
kan således ej räknas bland folkmelodier.

Sist när på ljuf-lig blom-sterplan jag mi-na lam ut - för - de, och

sat - te mig, som jag var van, der jag bäst lär-kan hör-de; så

kom till mig en gam-mal man, be-prydd med silf-ver - hå - ren, han

såg mig gan-ska gunstigt an, och hel - sa - de: »go - mår' - on!»

N:o 53.

Andante.

Upptecknad af Ahlström.

De ro-sor och de blader, De gö-ra mig så gla-der, Helst när som jag

gån-gar mig i ro - sen-de-lund. lund. Men kan-hän-da att det er för-

tre - - - tar, Att jag tar lil-la vän-nen i fam-nen en stund.

N:o 54.

*Allegretto.**Vestmanland. Upptecknad af Ahlström.*

Det bod - de en ko-nung allt up - på en ö, Det

bod - de en ko-nung allt up - på en ö, Han ha - de en

dot - - ter så fa - ger och så fin, den sor - gen gror al - drig.

N:o 55.

Andante,

Som stjer - - nan up - - på him-melen så klar, Han läng-tar

till sitt rum, Så läng-tar jag till dig, min lil-la vän, Hvar

tim - - ma och hvar stund. Hvar tim - - ma är som en

må - nad lång: En må - nad som ett år, Så

läng-tar jag till dig, min lil-la vän, Fast jag dig al - drig får.

N:o 56.

*Allegretto.**Vestmanland och Nerike. Uppt. af Dybeck.*

Och när som flic-kor-na de gif-ta sej, Så få de an-nat att

tän-ka på. Ta' din lil-la vän, dan-sa om i fläng,

al-drig nån-sin öf-ver-gif-va den, förr än dö-den den åt-skil-jer.

N:o 57. Sven i Rosengård.

*Andante sostenuto.**Vermland.*

Hvar har du va-rit så länge, du Sven i Rosengård? Jag har va-rit i

stal-let, kä-ra mo-der vår; I vänten mig sent, men jag kommer aldrig.

N:o 58. Öväntad Bröllopsgäst.

*Andante.**Vestergötland.*

Det var två så - ta vän - ner, som höll hvar - an - dra kär.

Den e - na for till främmand' land i - från sin fä - ste - mö. Den

e - na for till främmand' land i - - från sin fä - ste - - mö.

N:o 59. Den Bergtagna.

Moderato.

Och jung-frun hon gick till sjö - a - strand, Glöm al - drig bort

mej! Der möt - te hen - ne en ung a - dels - man.

p

Me - dan lin - den gror u - - te på fa - ger ö.

N:o 60. Sorgens makt.

Andante sostenuto.

Vestergötland.

Li - ten Kjer - stin och hen - nes mo - - der, De la - de gull i

bår. Hvem bry - ter lög - ven af lil - je - - - träd? Li - ten

p

Kjer - stin hon sör - jer sin fä - ste - man ur graf. I fröjden e - der

al - - - la da - gar. *pp*

N:o 61.

Allegretto.

p

Li - ten flic - ka stån - dar up - på golf - vet, lik - - som en ros.

Li - ten flic - ka stån - dar up - på golf - vet, lik - som en ros. Hon tän - ker sö - ka, ja

p

söka sig en vän att vara hos. Hon tänker söka, ja sö - ka sig en vän att va - ra hos.

N:o 62.

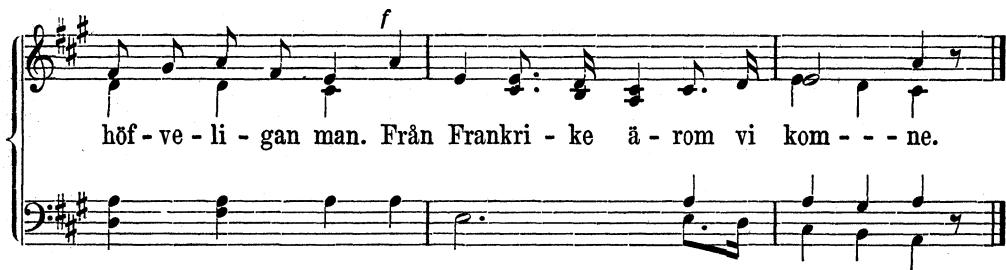
*Moderato.**Vestmanland. Uppt. af Ahlström.*

Det gin - - go två jungfrur på vä - gen der fram; Två ro - sor

p

och två re - de - li - ga blom - mor. Der mö - ter dem sig en god

f

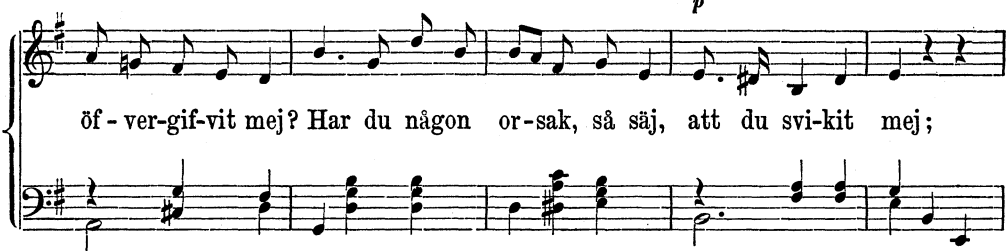
höf-ve-li-gan man. Från Frankri-ke ä-rom vi kom---ne.

No 63.

*Andante sostenuto.**Kolmården. Upptecknad af Dybeck.*

Ack hör du lil-la vän-nen, så säj! hvar-fö-re har du

p

öf-ver-gif-vit mej? Har du någon or-sak, så säj, att du svi-kit mej;

p

är det nå-gon ut--i din slägt, som har gjort ditt hjer-ta förskräckt?

cresc. *p*

Låt det va-ra för mig uppröjdt, si då är jag nöjd.

N:o 64. Trollekens gåfva.

Andante sostenuto.

Vestergötland. Uppt. af Ahlström. Ord af Carlén.

Ack, hvar skall i vil-lan-de verlden jag fin-na En trogen och vä - ne-huld

qvin-na? Hu, hu, ho-lio ho-lio hej! En trogen och vä-nehuld qvin-na?

hu, hu! ho-lio ho-lio hej, ho-lio ho-lio ho-lio ho-lio hej!

N:o 65.

Moderato.

Finnes införd i Runa.

Jag ön - skar all verl-den och klo - ster vo - re bränd', Och

al - la fal-ska nun-nor vo - ro dö - da. För mig haf-va fa-der och

mo-der blif-vit död, Som mig skul-le klä - - da och fö - da. För

linden han bär löf, och löfven falla af, Och jorden bär al-la grö-na skogar.

N:o 66.

*Allegretto.**Från Kolmården. Uppt. af Dybeck.*

Det var en sön-dags - af - ton, jag kläd-de mig till dans, Då

fick jag se tre ting, som gick öf-ver min sans, Då fick jag se tre flickor; ja

fy-ra, in-till fem. Det var en stor för-nö-jel-se få ta - la vid dem.

N:o 67. Gammal gottländsk visa.

Molto moderato.

Skrifven 1440, under Carl VIII Knutsons tid.

f Vi kla - ghe thet al - le, för Her - rar och väl - de, Och *p*

för ut - lend - ske Stä - der Hvad Sve - ri - ge är skedt medh

svek och stor falsk - het, som Da - - - ner fa - ra medh. Sven - ske

män, J ack - te thet än, när J hö - ren thet qvä - dhas.

N:o 68. Pehr Svinaherde.

Maestoso.

Norrland.

mf Svi - na - her - den han satt up - på tuf - - van och sang: Kom

fal-le-ral-le ral-le-ral - la-la - lej, ral - la-la-lej, fal-la-la - lej, fal-le-lej. Han

ön-ska-de en jung - fru ut - i sin famn. Kom fal-la-la ral-la-la

ral-la-la ral-la-la - lej, fa-ral-la-la-lej, faral-la-la-la - lej, fal-le-lej!

N:o 69. Lill' Tofva.

Larghetto.

Vermland.

Lill' Tofva hon tjente på ko-nungens gård. Vore jag så fager som Tofva lil-la

var. I femton veckor och dertill ett år, Men Tofva var ko-nungen trogen.

N:o 70. Necken.

Allegro non troppo.

Jemtland.

p Så ta-ger jag min bös - - sa, och så min lil-la lund, och *f*

gån - gar mig se - - dan i ro - - sen - de-lund, der fog-lar-na bland

lil-jor-na de sjun - - ga, och gån - gar mig se - dan i *f*

ro - sen-de-lund, der fog-lar-na bland lil-jor-na de sjun - ga. *dim. pp*

N:o 71. Konungabarnen.

Andante sostenuto.

De vo - ro två äd - la ko-nun-ga-barn, de lof-va' hvar-an-nan sin

tro: De lofva hvarannan på Slot- tet, ja, uppå höganlofts bro.

N:o 72. Dans-Visa.

Allegretto.

Fine.

Più lento.

När jag dansa' så tog jag kyssten äv'a, Tro mej, flicka' ho' vardt int' le;

När min kärlek se'n jag börja lofva, Lil-la Anna ho' tog te' le.

D. C. al Fine.

N:o 73. Hönsgummans visa.

Andante.

Ha - nar och hö - nor och kyck - lin - gar små, spring gläd - tu - ga
Qväd mi - na pul - lor å tup - par, hå, hå! sjung ku - ku - li-

nu. ku! Låt si, hvar - en hop - par i - kring si - na

kop - par å näb - bar - na dop - par. Jag or - kar il - la

gå, sit - ter gam - mal och grå; men qvä - der än - då.

N:o 74.

*Moderato.**Vermland.*

Allt när såsom jag var en yngling, Så fri - a - de jag till dej min vän; Du

lof-va-de mej ditt hjerta, Du all'ri' skull' svika mej, Du lof-va-de dej till

två, mer än en kan du fall' in - te få. En yngling är lätt att be-

draga det kan jag nu väl för-stå.

De tvenne sista takterna sjungas af några på följande sätt:

kan jag nu väl för - - stå.

N:o 75.

Allegretto.

Jag har en vän, ja, om än han lefver, Som för sju år se-dan re-ste bort,

Aldrig kan jag den vännen glömma, nog får jag sör-ja, som honom mist.

N:o 76. Den hedniska Konungadottern.

Lento.

Vestergötland.

En hed - nisk konungs dot - ter båd, dot - ter båd, gick

ut en mor - gon - stun - de, att ploc - ka ro - sor

mar - ge - fäld, mar - ge - fäld, u - - ti den grö - na lun - - den.

N:o 77.

Andante.

Allmän.

Af hjertat jag dig ä - - skar i all min lefnads - tid, men

det kan jag väl tän - - ka jag får väl aldrig dig. Sjelf

du mig haf-ver lof - - - vat att du skall tro-gen bli, men

jag är allt för fat - - - tig, det kan ju al-drig ske.

N:o 78.

*Allegretto.**Roslagen. Upptecknad af Dybeck.*

Det vo-ro två gossar, de la-de ett rå', Och Hans och Nils Persson, Allt

hu - ru de skul - le mjöl - na - re - dot - tern få, Och Hans och Nils

Persson och Nicke Bengt Ersson, Och Hans och O - la de dan - sa - de.

N:o 79.

Allegretto.

Jemför N:o 6.

Roslagen. Upptecknad af Dybeck.

Alls in gen fic - ka la - star jag, Der - till är jag för ringa; När
Men nog vet jag hvem jag vill ha, Som hjertat mån - de tvinga.

hon ibland de andra står, liksom en ros bland liljor små, jag glömmet aldrig henne.

N:o 80. Sven Svanevit.

*Moderato.**Upland.*

Sven Sva - ne - hvit ri - der sig den vä - gen fram, Så

möt - te der ho - nom en val - la - re - man: Och hör du vallerman hvad

jag månd' sä - ga dig, och kan du de spørsmål, som jag spørjer dig.

N:o 81.

*Larghetto.**Småland. Upptecknad af Dybeck.*

1. Du har sör - - git nu i - gen, Du har grå - tit lil - la vän,

Ef - ter den du älska må, Ef - ter den du aldrig får.

2. Nej det är visst dagg du ser, I-från löf - ven fal - la ner:

Snart, när löf-vet viss-nadt är, Fal-ler ej dag-gen mer!

N:o 82. Hertig Fröjdenborg och Fröken Adelin.

Larghetto.

Frö-ken A - de - lin hon gån - gar sig i ro - - sen - de - lund, för

allt hvad som kärt är i verl - - - den, att hem - ta de ro - sor både

hvi - - ta och blå. Mig tyc - kes det är tungt till att lef - va.

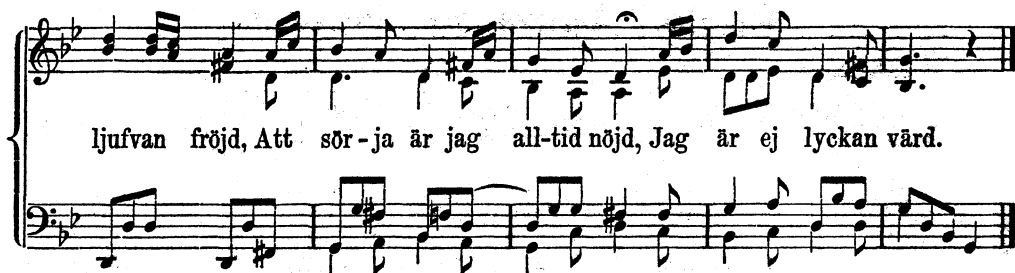
N:o 83.

*Andante.**Vermland.*

(Uppgifves vara en folkmelodi, utgifvaren är dock af motsatt tanke.)

Jag seg - la - de långt ut på sjön, Allt från min fa - ders land. Jag

sök - te mig en tro - gen vän, Som jag o - tro - gen fann. Jag sök - te mig en

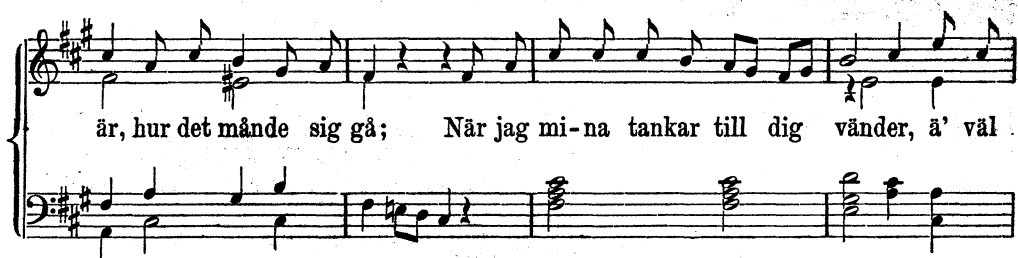
ljufvan fröjd, Att sör-ja är jag all-tid nöjd, Jag är ej lyckan värd.

Andante.

N:o 84.

Dalarnes. Upptecknad af Dybeck.

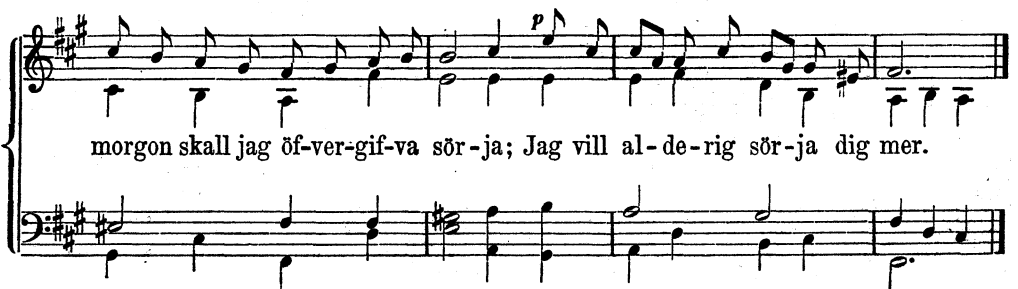

Hö--ga him-me--len vet hvad som hän-----der, Hur det

är, hur det mände sig gå; När jag mi-na tankar till dig vänder, a' väl

di-na så långt der-i - från. I qväll jag mig hä-dan be - ger; I

morgon skall jag öf-ver-gif-va sör-ja; Jag vill al-de-rig sör-ja dig mer.

N:o 85. Alonzo och Imogena.

*Maestoso.**Gottland. Upptecknad af Ahlström.*

En Krigsman så bård och en Frö-ken så grann, De su - to till-

ho-pa i det grö --- na; De tal-te så ljuf-li-ga ord med hvar-ann: A-

lon-zo den tappre, så kal-la-des han, Och hon I-mo-ge -- na den skö - na.

N:o 86. Konung Göstaf I och Dahlkarlarne.

*Larghetto.**Dalarna.*

Kung Gö-staf ri-der till Dah-lar-ne, Han tin-gar med Dahl-kar-lar

sin'; Men Christiern ligger för Södermalm, Han ä-ter stu-lin svin;

Christiern sit-ter i Stock-holm, Han dric-ker båd mjödth och vin.

N:o 87. Kung Birger och hans Bröder, eller Brunkens förräderi.

Andante.

1695 års Choral-Bok, N:o 214.

Kung Bir-ger han var en Her-re så båld Ut - i de

för-ra års ti-der; He-la Sve-ri-ges ri-ke han

ha-de i våld; Hans väl-de så må-ste de ly-----

de. Men tro-het be--skyd-dar så mån-gen.

N:o 88. Riddaren Bryning.

Allegretto.

(Jemför N:o 102.)

Gotland, Nährs Sn.

Det var en gång en Rid - da - re, en Rid - da - - re - son, Som

för att vin - na ä - ra i verl - - den var mon: Herr Bryning he - ter

han. Han fick sin fa - ders lof, att re - sa u - tom hof.

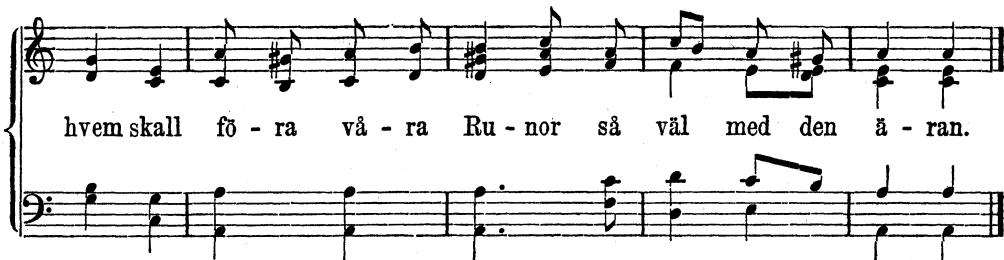
N:o 89. Kämpen Grimborg.

Andante.

Det su - - to två Käm - par i nor - dan - - - fjäll, De

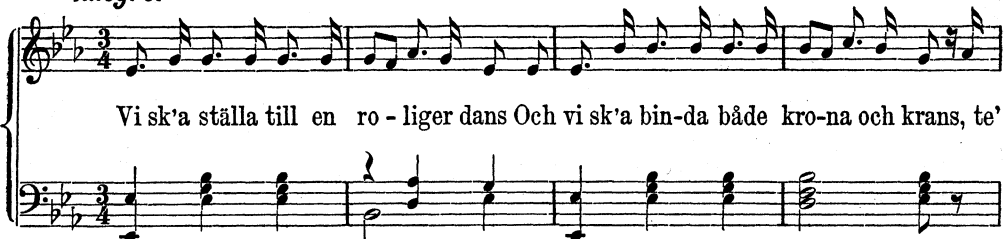
hel - sa - de hvar - - - an - - - nan så go - dan en qväll. Men

*) Denna melodi torde hafva sitt ursprung från Skottland.

hvem skall fö - ra vå - ra Ru - nor så väl med den ä - ran.

No 90.

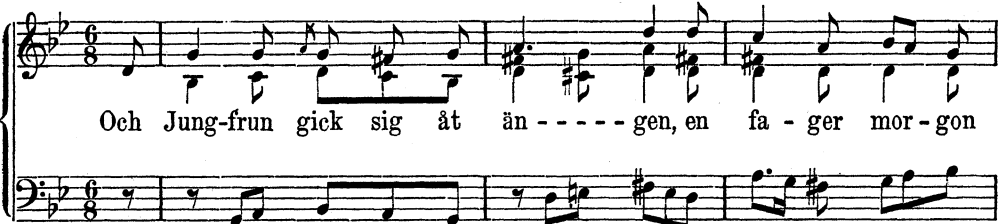
*Allegro.**Allmän.*

Vi sk'a ställa till en ro - liger dans Och vi sk'a bin-da både kro-na och krans, te'

dan-sen. Hej hopp! en ro - li-ger dans, Hej hopp! båd' krona och krans te' dansen.

No 91.

*Andante.**Vestmanland. Upptecknad af Dybeck.*

Och Jung-frun gick sig åt än - - - - gen, en fa - ger mor - gon

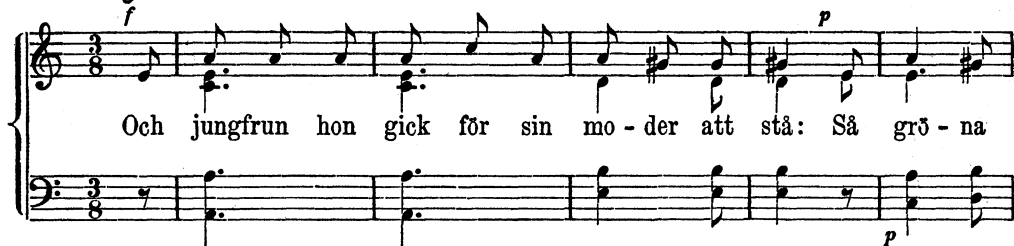

stund, Att hem-ta sig de ro - - sor båd' rö - - da och blå.

N:o 92. Jungfruköp.

Larghetto.

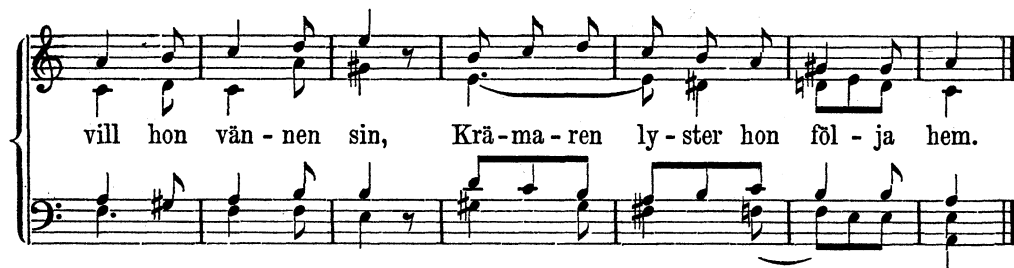
f Och jungfrun hon gick för sin mo - der att stå: Så grö - na *p*

va' de löf - - - ven: Får jag en stund åt lun - den gå? Svi - ka

vill hon vän - nen sin, Krä - ma - ren ly - ster hon föl - ja hem.

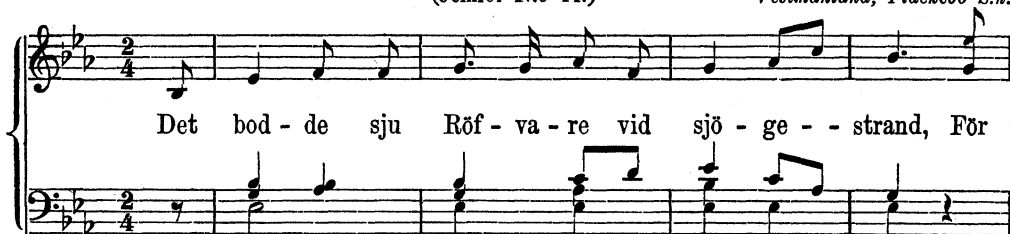
N:o 93. De sju Röfrarne.

Andante.

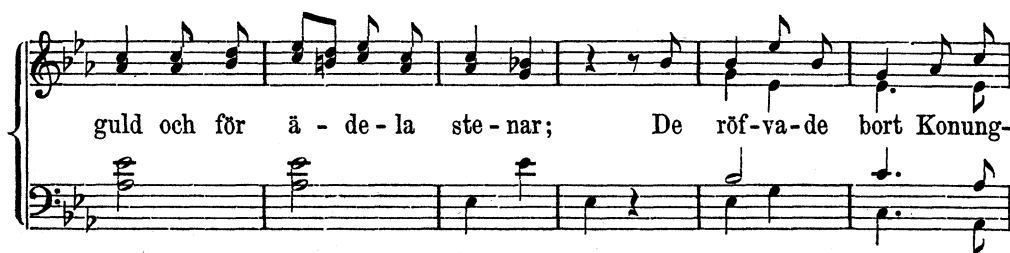
(Jemför N:o 44.)

Vestmanland, Fläckebo S:n.

Det bod - de sju Røf - va - re vid sjö - ge - - strand, För

guld och för ä - de - la ste - nar; De røf - va - de bort Konung -

dot - te - ren vår: Och hon kal - la - des skön An - na.

N:o 94. Friare-Visa.

Allegretto.

Sorunda i Södermanl. Uppt. af Dybeck.

Skul - le jag gå sta å fri - a, fri - a å få ja, ja,

Går jag sta så får jag ja, jag li - ka - som de andra. andra.

Men skulle jag få nej, nej, så blir jag in - ner - li - gen vrede; För

hvar en gång jag mö - ter dej, så ser jag kärligt på dej, dej.

N:o 95.

*Andante.**Nerike. Upptecknad af Dybeck.*

p

Och un - - ger - sven tal - - te till kä - - re - stan sin Och

blom - ma och lil - ja och ro - sa! I mor - gon så far jag från

pp

lil - la vännen min. Men jungfrun är så sor - ge - lig be - dröfvad.

pp

N:o 96. Underbar syn.

*Moderato.**Norrland.*

mf *f* *p*

Nu haf - ver jag sett, det jag al - drig förr såg, att grå - ste - nen

pp *Lento.*

fly - ter och mannen sitter på. Gud fin - nes väl under ti - den.

N:o 97. De två systrarna.

*Allegretto.**Upland och Östergötland.*

Det bod - de en Ko - nung allt u - ti En - ge - land, hör - de

jag en li - ten fo - gel sjun - - ga; och två un - ga dött - rar och

mör ha - de han. För nu så står sko - gen i blom - - - ma.

Andante.

N:o 98. Magdalena.

Vermland.

Och lil - la Le - na stod på käl - le - bro: So - len ski - ner så
 »Och lil - la Le - na gif mig vat - ten rent: So - len ski - ner så

vi - da. Vår Herre Christus för henne stod. Allt under linden den gröna.
 vi - da. För jag vet in - gen käl - la ren. Allt under linden den gröna.

N:o 99. Skön Anna.

*Andante.**Upland.*

Skön An - na hon går till sjö - a - - strand och der spat-

se - rar hon så vi - da; Till hen - ne så kom en

fa - ger unger man, han hæl - sa - de på hen - ne så bli - da.

8

N:o 100. Riddar Tynne.

*Moderato.**Vestergötland.*

Och det var Riddar Tynne, Han var en Rid - da - re så ty - ster.

Hvart det bär, till fot el - ler häst, är han en Rid - da - re så tröster.

*) *Più lento.*

J fö-ren väl de Ru-nor.

*) Af Hæffner är denna strof arrangerad så här:

J fö-ren väl de Runor.

N:o 101. Herr Peder och liten Kerstin.

Andante con moto.

Norrländ.

Herr Pe-der och li-ten Ker-stin, de su-to öf-ver

bord. Den äl-skog vil-ja vi be--gyn-na. De

tal-te så mån-ga skämt-sam-ma ord: All-ra-kä-ra-sten

min, jag kan e-der al-drig för--glöm-ma.